

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

XII. Spectat cœnam Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

Panxerat hanc illi genitrix de corde pudico:

Vnde innupta sibi mellificarat apis.

Ventum erat ad magni veneranda sacraria templi,

Fumat vbi eterno victima multa Deo.

Ardua surgebant gradibus ter marmora quinis,

Clara Carysteis marmora lecta iugis.

Egreditur mystes sacris penetralibus, & se

Visendum auratas praeiit ante fores.

Purpureo genitrix vultum depicta pudore,

Constitit, & roseis filia parua genis.

Pauca pater loquitur, multo sed pondere, verba;

Deuotamq; Dei consecrat obsequio.

Vix bene finierat solennia verba sacerdos,

Voceq; adhuc mutilâ dixerat, Illa mea est;

Emicat, & matri properans & suauia patri,

Et matrem & patrem gnata valere iubet.

Conscendit sublime adytum. Quàm brachia vellem

Auxiliatrici sustinuisse manu!

Sed pudor, & mœror, sed circum turba retentant,

Officiamq; viri Virgo modesta fugit.

Proxima iam templo steterat, iam proxima caelo,

Molliter & flexo poplite dixit, Aue.

Dixit Aue gratum mystis, gratumq; Tonanti;

Sed mihi sed reliquis, triste nigrumq; Vale.

ELEGIA XII.

Speçtat cœnam Virginis.

Vesper erat, curruq; auro flagransq; pyropo
Miscebat curis otia lenta suis.

Colla

Colla Phlegon, Pyrois iactant, Eous & Aethon
 Ardua flammium excutienda iugis.
 Soluere latranti dum fas ieiunia ventri,
 Atque suas poscit sobria mensa dapes;
 Esuriem pragnans vtero gestare videbar:
 Bos mihi non tantum luca fuisset onus.
 Nec tamen exanimis scintillas suscitatur ignis,
 Et cineres gelida frigora mortis habent.
 Spes mihi nulla super. Iam mucida crusta volebam,
 Ossaq; Cecropij rodere dura canis.
 Sed potius tolerare famem, letumq; Stygemq;
 Quam domina, certum est, relinquere tecta mea.
 Nos saturos semper quamuis mentimur amantes,
 Dura fames vrget, sed magis vrget amor.
 Vesper erat; nox atra humeros circumdata palla
 Spargere Lethæas mœsta parabat aquas.
 Aligerum cerno passim properare cohortes,
 Et Mariæ circum stare volare latus.
 Paruula mensa fuit, memori quæ condita cedro,
 Clauserat hanc tereti strenuus orbe faber.
 Pes gracili torno palmam simulauerat arte,
 Quam vernans hedera lambere iussa comæ.
 Hanc vbi solliciti medio posuere cubili,
 Excussosq; omni puluere munda stetit,
 Illi candidulos imponunt gnauiter orbes,
 Atque opus argute lintea picta manus:
 Pars sedem properant: mater cui Palladis arbor,
 Atque parens Ioseph, vt reor, alter erat.
 Pars nitidâ textum bysso puluinar adornat,
 Ne quid inurbane rustica ligna patrent.

Calatâ guttum defert cum pelue, manusq;
 Perfundit roseis angelus alter aquis.
 Alter habet nitidum puri mantile coloris,
 Tergeat vt digitos aurea Virgo suos.
 Hic niueæ Cereris satagit felicia dona,
 Aetherij plenum nectaris ille scyphum.
 Catera sublimi delabens athere turba,
 Virgineâ properat fercula digna fame.
 Sobria caelesti gaudebat mensa catino:
 Grata notat multus iussa minister hera.
 Sponte etiam volucris celer occupat impete nutus,
 Inuitatq; famem, sollicitatq; sitim.
 Chironomon dextrâ artificis circum omnia cursât,
 Hoc velit aut illud, quid velit illa, rogat.
 Quàm benè lacteolâ solers pincerna propinat,
 Atque iterum recipit cymbia pura manu!
 Chironomon placuit, placuit pincerna: sed vna,
 Vna oculos rapuit detinuitq; meos.

E L E G I A XIII.

Magnitudinem amoris in Deiparam testatur.

SI quanto, mea Nympha, tui miser vrar amore,
 Ardeat, & quanto fulguret igne iecur,
 Aurea vel Tullî, vel gemmea penna Maronis
 Scribere, vel Suada dicere linguâ queat,
 Et celo poterit stellas numerare sereno,
 Ducere sub signis astra superba suis:
 Vndisoni poterit pelagi dispescere guttas,
 Censor & immensi ciuibus esse maris:

Inq;